

Wert in Verrechnung» vepsal vlastnoručně žalovaný, je to sice pravda, ale je to nerozhodné, když jednak oba slyšení svědkové seznali a soud zjistil, že žalovaný akceptant dal žalobkyni akcept na částečnou úhradu svého dluhu s výslovným zmocněním, by si ji sama vyplnila, což se stalo, jednak důvod směnečného závazku není ani všeobecnou, tím méně zvláštní náležitostí směnky ve smyslu čl. 4 sm. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dodatek na směnce »Wert in Verrechnung« nemá pro platnost směnky významu (čl. 4 a 7 sm. ř.). Námitka nevyplacené valuty, kterou žalovaný vznesl z důvodu, že onen dodatek neodpovídá skutečnosti, může být opřena jenom o to, že výplata valuty byla smluvně ujednána a že námitku tuto lze vznést proti žalobci. Vyplnila-li však žalobkyně směnku slovy »hodnota v súčtování«, nejde o protismluvní vyplnění, jež by mohlo bránit uplatnění směnky, když žalovaný ani netvrdil, že se stala opačná úmluva, an se dodatek netýká podstatné náležitosti směnky a žalovaný ani nepopírá dluh, který směnka měla krýti.

Čís. 7892.

Zcizitel obchodního závodu není, otálí-li nabyvatel závod převzítí, ani podle § 968 ani podle § 1425 obč. zák. oprávněn k návrhu, by byl pro závod zřízen soudem sekvestr.

(Rozh. ze dne 22. března 1928, R I 50/28.)

Návrhu, by byl zřízen správce pro závod F., soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. D ů v o d y: Navrhovatel opřel návrh na zřízení sekvestra pro závod F. jedině o ustanovení § 968 obč. zák., ačkoliv podle žádosti nejde o uschování, jež má na zřeteli § 968 obč. zák., nýbrž o vedení závodu, který navrhovatel pro naprostý nedostatek provozovacího kapitálu dále nemůže vésti. Takového sekvestra nelze na základě ustanovení § 968 obč. zák. zřídit a měl první soudce návrh zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Navrhovatel tvrdí, že se zavázal odevzdati odpůrkyni svůj závod se všemi aktivy a pasivy a že se odpůrkyně zdráhá převzítí závod, takže byl nucen podati na ni žalobu. Podle nepopřeného tvrzení odpůrkyně projednává se spor u krajského soudu v Ch. Rekursní soud správně uznal, že obchodní závod nelze odevzdati v úschovu ve smyslu § 968 obč. zák. Nelze ho však ani »složiti na soudě« podle § 1425 obč. zák. § 968 obč. zák. stanoví, že, dá-li se věc, na kterou si někdo činí nárok,

stranami nebo soudem někomu v úschovu, sluje schovatel sekvestrem, a že práva a povinnosti sekvestra se posuzují podle zásad občanského zákona. Jest tedy vyslovena jen všeobecná zásada, z níž nelze nic dovozovati pro určitý případ. Mohl by tu snad přijíti v úvahu předpis § 1425 obč. zák., podle něhož jest dlužník oprávněn složit dluhovanou věc na soudě nebo, nehodí-li se k tomu, žádati, by soud učinil opatření k její úschově, nelze-li dluh zaplatiti proto, že věřitel není spokojen s tím, co se mu nabízí nebo z jinakých důležitých důvodů. Leč obchodní závod jako takový, tedy nejen určité věci, nýbrž také práva a závazky k němu se pojící, různé vztahy, podmíněné vedením závodu, ustálený kmen zákazníků a pod., nehledíc ani k individuálnímu rázu závodu podle obchodní zdatnosti podnikatele, nelze pokládati za věc o sobě, která by se hodila »k uschování« ve smyslu § 1425 obč. zák. a to ani v ten způsob, aby soud učinil opatření k jeho dalšímu vedení, k čemuž vlastně směřoval návrh rekurentův, totiž »by pro závod F. byl zřízen soudní sekvestr ve smyslu § 968 obč. zák.«. Zmiňuje-li se rekurent v dovolací stížnosti o tom, že mu nešlo o vedení závodu, nýbrž že ponechal na rozhodnutí sekvestra, by naložil se závodem, jak uzná za dobré, tedy patrně také, aby po případě zcizil závod, jest navrhované opatření tím méně odůvodněno, poněvadž by pak pozbylo všeho významu »uschování« závodu až do rozhodnutí sporu, kterýžto účel sleduje právě § 1425 obč. zák.

Čís. 7893.

Pro posouzení nezabavitelnosti předmětů potřebných k dalšímu osobnímu výkonu výdělečné činnosti řemeslníků a drobných živnostníků (§ 251 čís. 6 ex. ř.) jest sice rozhodnou doba zabavení, podstatným jest však skutečný stav výdělečné činnosti, nikoliv ustanovení živnostenského řádu.

(Rozh. ze dne 22. března 1928, R I 141/28.)

Návrhu dlužníka, by byl z exekuce vyloučen motocykl, s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil prvému soudu, by o návrhu dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

V exekuci Rudolfa M. proti stěžovateli byl dne 27. září 1927 zabaven kromě jiného také motocykl s přívěsným vozíkem, určeným pro dopravu osob. Ohledně přívěsného vozíku byla exekuce dne 29. října 1927 na návrh vymáhajícího věřitele zrušena. Dne 4. října 1927 navrhl dlužník, by motorové kolo i vozík byly podle § 251 ex. ř. z exekuce vyloučeny, poněvadž provozuje jimi drožkářskou živnost, jež jest jediným zdrojem výživy jeho a jeho rodiny. Vymáhající věřitel vyslovil se záporně, popřel,